

[Stæhr Johansen.]

derfor har en billig produktionspris, må det jo alligevel erindres, at den indirekte beskatning altså her yder et bidrag, som man ikke rigtig, synes jeg, har taget hensyn til i de forskellige forslag, der er fremsat.

Derfor kan jeg ikke støtte det, socialdemokratiet har foreslået, for jeg mener heller ikke, at deres forslag er gennemarbejdet på en sådan måde, at de rent objektive hensyn er taget over for den helt forskellige form for den kommunale beskatning, som netop det kommunale selvstyre medfører, og som jeg mener er noget af det, der virker mest inspirerende for det kommunale selvstyre, fordi borgerne derigennem kan bedømme, hvad der er bedst, og ad hvilken vej de ønsker økonomien skal føres.

Det er klart, at den kommune, jeg repræsenterer og virker i til daglig, Frederiksberg kommune, kender jeg bedst. Der mener jeg også man kommer ud for noget, hvor retfærdighedsprincippet ikke er ført igennem. Det drejer sig til dels også om Gentofte, men til lige om de andre kommuner, der gennem en pulje yder tilskud til de såkaldte hovedkommuner, og som man ikke har regnet med, men særlig om Frederiksberg kommune, der jo i 1937 fik gennemført en speciel udligning, som nu er fastlagt til et fast beløb på 8 mill. kr. at betale til København. Dengang man gennemførte denne lov, var Frederiksberg kommune den mest velstående kommune i hovedstaden og havde det største beskatningsgrundlag. I mellemtiden er kommunen faldet til at ligge det ene år som den næstlaveste, et andet år som den tredje eller fjerdelaveste, men afgjort i bunden af de kommuner, den kan sammenlignes med i hovedstadsområdet. Derudover har man fået pålagt et mindre beløb, som man skulle hjælpe udviklingskommunerne i hovedstadsområdet med — det drejer sig om 720.000 kr. — og nu får man altså yderligere en regning på 17 mill. kr.

Men det, som jeg særlig vil have lov til at anke over over for indenrigsministerens forslag, er dette, at de fastlagte 8 mill. kr., som Frederiksberg nu betaler til København, omregnet efter beskatningsgrundlaget svarer til ikke mindre end 90 mill. kr., og det har man, så vidt jeg har kunnet finde ud af lovforslaget, ikke taget hensyn til; det er ikke godskrevet Frederiksberg i be-

regningen af udligningstilsvaret efter dette lovforslag. Det gjorde man dog i 1961 ved loven om den mellemkommunale udligningsordning, og det mener jeg også man burde gøre her, for på den måde kommer Frederiksberg til at betale to gange. Derfor mener jeg, at man også her, hvis det skal være et udligningsforslag, der er objektivt og retfærdigt, bør tage hensyn til dette forhold. Men som sagt, jeg erkender, at det er et meget vanskeligt spørgsmål at finde frem til, hvilket grundlag og hvilket objektivt kriterium man skal arbejde efter for at få en udligning mellem kommunerne. Vi må jo heller ikke glemme, at for borgerne er der også en væsentlig forskel på arbejds-lønninger og omkostningsniveauer f. eks. i hovedstadsområdet i forhold til en række af de vestjyske kommuner. Det er et spørgsmål, om borgerne så på den måde stilles lige, for alene huslejen i Storkøbenhavn er jo adskillige gange højere end ude omkring i provinsen. Derfor erkender jeg, at det er vanskeligt at finde den retfærdige udligning, men jeg mener i hvert fald, at hvis man skal gennemføre en udligning, må man forsøge at komme frem til de rigtige tal.

Det er klart, at i udviklingskommunerne står man over for meget store udgifter, men hvis man ser på de bilag, man har fået, hvor man desværre kun har nogle enkelte kommuner og deres udgifter — og hvor Herstederne jo fører med den største udgift pro persona — vil jeg sige, at en kommune som Frederiksberg, som mange mener ligger stille, fordi den er omringet og har de kommunale goder, som andre nu skal til at betale, alligevel har en anlægsplan, der ligger højere end i nogen anden kommune med undtagelse af Herstederne. For så vidt man kan skønne af de tal, man har fået udleveret, ligger den på omkring 1.000 kr. pr. indbygger, fordi der også i det gamle kommunesamfund og bysamfund er væsentlige opgaver, der er meget dyre at løse; alene saneringsproblemet er jo en opgave, det koster kolossale summer at gennemføre, og det må man også tage med i beregningerne. Endvidere skal mange af de anlæg, som er anskaffet i fortiden, gennemgå en fornyelse, hvilket også indvirker på udgiftsniveauet i de pågældende kommuner.

Jeg kan derfor kun sige, at jeg mener, det er et for spinkelt grundlag at lave en udlig-